

Creating or Surrendering to the Creator: A Philosophic Reading of Tractate Rosh Hashanah

Micah Goodman

1.	Mishna Rosh Hashanah 1:1-9	1
2.	Mishna Rosh Hashanah 2:1-9	3
3.	Mishna Rosh Hashanah 3:1-8	7
4.	Mishna Rosh Hashanah 4:1-9	9

1. Mishna Rosh Hashanah 1:1-9

- א. ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים. ולרגלים. באחד באלול. ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים. ולשמיטין. וליובלות. לנטיעה. ולירקות. באחד בשבט ראש השנה לאילן. כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים בחמשה עשר בו
1. The four new years are: On the first of Nisan, the new year for the kings and for the festivals; On the first of Elul, the new year for the tithing of animals; Rabbi Eliezer and Rabbi Shimon say, on the first of Tishrei. On the first of Tishrei, the new year for years, for the Sabbatical years and for the Jubilee years and for the planting and for the vegetables. On the first of Shevat, the new year for the trees according to the words of the House of Shammai; The House of Hillel says, on the fifteenth thereof.
- ב. בארבעה פרקים העולם נידון. בפסח על התבואה. בעצרת על פירות האילן. בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון. שנאמר (תהלים לג, טו) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם. ובחג. נידונין על המים
2. At four times the world is judged: On Pesach, for the crops. On Shavuot, for the fruits of the tree. On Rosh Hashnah, all the world passes before Him like sheep, as it says, "He that fashioneth the hearts of them all, that considereth all their doings." (Psalms 33:15) And on Sukkot, they are judged for the water.
- ג. על ששה חדשים השלוחין יוצאין. על ניסן. מפני הפסח. על אב מפני התענית. על אלול מפני ראש השנה. על תשרי מפני תקנת המועדות. על כסלו מפני חנוכה. ועל אדר מפני הפורים. וכשהיה בית המקדש קיים. יוצאין אף על אייר. מפני פסח קטן
3. On six months messengers go out: On Nisan, because of Pesach; On Av, because of the fast; On Elul, because of Rosh Hashnanah; On Tishrei, to correct for the festivals; On Kislev, because of Chanukah; On Adar, because of Purim; And when the Temple existed, they also went out on Iyar, because of the little Pesach.
- ד. על שני חדשים מחללין את השבת. על ניסן. ועל תשרי. שבהן השלוחין יוצאין לסוריא. ובהן מתקנין את המועדות. וכשהיה בית המקדש קיים מחללין אף על כולן. מפני תקנת הקרבן
4. On two months they desecrate the Shabbat, on Nisan and on Tishrei. For in those months, they were sent out to Syria to correct for the festivals. And when the Temple existed, they desecrated Shabbat in all of them -- to correct for the sacrifices.
- ה. בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל. מחללין עליו את
5. Regardless of whether the moon was clearly visible or not clearly visible, they desecrate the

השבת. רבי יוסי אומר אם נראה בעליל. אין מחללין עליו את השבת Shabbat for it; Rabbi Yosei says: If it was clearly visible, they do not desecrate the Shabbat for it.

ו. מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועכבן רבי עקיבא בלוד. שלח לו רבן גמליאל אם מעכב אתה את הרבים. נמצאת מכשילן לעתיד לבא 6. It happened once, that more than forty pairs of witnesses passed through on [Shabbat] and Rabbi Akiva detained them in Lod. Rabban Gamliel [then] sent word to him, [saying], "If you detain the multitudes [from passing through on Shabbat to testify], it will come out that you will be causing them to stumble in the future [and they will not come to testify about the new moon even when there is a need for it]."

ז. אב ובנו שראו את החדש. ילכו. לא שמצטרפין זה עם זה. אלא שאם יפסל אחד מהן. יצטרף השני עם אחר. רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובין. כשרין לעדות החדש. אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא. שראה את החדש בירושלם. הוא ובנו ועבדו משוחרר. וקבלו הכהנים אותו. ואת בנו. ופסלו את עבדו. וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו. ואת עבדו. ופסלו את בנו 7. If a father and son saw the new moon, they must [both] go to the court [that will take their testimony to potentially confirm that sighting and ratify the new month accordingly]; not that they may be combined [together to act as witnesses], but rather that in the event that one of them be declared unfit, the other may join [to give evidence] with another [witness]. Said Rabbi Shimon, "A father and his son, and all relatives, are fit to [join together and] give evidence about the [appearance of the] new moon." Said Rabbi Yose, "It once happened that Toviah the physician, his son, and his freed slave saw the new moon in Jerusalem, [and when they testified before them,] the *Kohanim* [members of the priestly caste, a subgroup of tribe of Levi, which is uniquely responsible for maintaining and carrying out the sacrificial services in the Temple] accepted him and his son [as witnesses together], but declared his slave unfit; but when they came to [testify before] the court, they accepted him and his slave [as witnesses together], but declared his son unfit."

ח. אלו הן הפסולין. המשחק בקוביא. ומלוי ברבית. ומפריחי יונים. וסוחרי שביעית. ועבדים. זה הכלל כל 8. These are considered unfit [witnesses]: gamblers with dice, those that lend with interest, pigeon racers, those who trade in the produce of the Sabbatical year, and slaves. This is the rule: all

עדות שאין האשה כשירה לה. testimony that a woman is not fit to give, these
אף הן אינן כשירים לה [above] are also not fit to give.

ט. מי שראה את החדש ואינו 9. One who has seen the new moon [on Shabbat],
יכול להלך. מוליכין אותו על but is unable to walk [to the court to give
החמור. אפילו במטה. ואם evidence], must be brought mounted on an ass or
צודה להם. לוקחין בידם even [carried by others] in a bed. If they are
מקלות. ואם היתה דרך [concerned about possible] ambushers, [the
רחוקה. לוקחין בידם מזונות. witnesses] may take sticks with them; and if it was
שעל מהלך לילה ויום. מחללין a long way [to go], they may take provisions with
את השבת ויוצאין לעדות them, since we desecrate the Shabbat and go out
החדש. שנאמר (ויקרא כג, ד) to testify about the new moon [up to] the distance
אלה מועדי ה' אשר תקראו of a day and a night [on the road,] as it stated
אותם במועדס (Leviticus 23:4), "These are the feasts of the Lord,
the holy convocations, which you shall proclaim in
their appointed seasons."

2. Mishna Rosh Hashanah 2:1-9

א. אם אינן מכירין אותו. 1. If [the judges] didn't know [the witness], others
משלחין אחר עמו להעידו. were sent with him to testify about him. At first,
בראשונה היו מקבלין עדות testimony about the new moon was received
החדש מכל אדם. משקלקלו from any one; [but] from when the heretics
המינין. התקינו שלא יהו corrupted [and bribed witnesses to lie], it was
מקבלין אלא מן המכירים ordained, that [testimony] should be received
only of those witnesses who were known.

ב. בראשונה היו משיאין 2. At first, bonfires were lighted on the tops of the
משואות. משקלקלו הכותים. mountains [to transmit the appearance of the
התקינו שיהו שלוחין יוצאין new moon]; but when the Cutheans [the
Samaritans] corrupted [the process], it was
ordained that messengers should be sent out.

ג. כיצד היו משיאין משואות. 3. How were these mountain fires lighted? They
מביאין כלונסאות של ארז brought long staves of cedar wood, and shoots,
ארוכין. וקנים. ועצי שמן. and sticks from oil trees, and the scraps of flax,
ונעורת של פשתן. וכורך which were [all] tied on the top of [the staves]
במשיחה. ועולה לראש ההר. with twine; [with these, the court's agent] went to
ומצית בהן את האור. ומוליך the top of the mountain, and lighted the fire; and
ומביא. ומעלה ומוריד. עד waved them to and fro, upward and downward,
שהוא רואה את חברו שהוא until he could see his fellow, [and] that [the latter]
was doing the same on the top of the next

עושה כן בראש ההר השני. וכן
בראש ההר השלישי

mountain; and so too, [this process was repeated
with regards to the next fellow] on the top of the
third mountain.

ד. ומאין היו משיאין משואות.
מהר המשחה לסרטבא.
ומסרטבא לגרופינא.
ומגרופינא לחוורן. ומחוורן
לבית בלתינ. ומבית בלתינ לא
זזו משם אלא מוליך ומביא.
ומעלה ומוריד. עד שהיה רואה
כל הגולה לפניו כמדורת האש

4. And from where did they light these mountain
fires? From the Mount of Olives to Sartava, and
from Sartava to Grofina, and from Grofina to
Havran, and from Havran to Beit Biltin; and from
Beit Biltin, [the agents] did not move from there,
but [rather] he would wave [the flaming brands]
to and fro, upward and downward, until he could
see the whole Diaspora in front of him [lit up] like
a torch fire.

ה. חצר גדולה היתה
בירושלים. ובית יעזק היתה
נקראת. ולשם כל העדים
מתכנסים. ובית דין בודקין
אותם שם. וסעודות גדולות
עושין להם. בשביל שיהו רגילין
לבא. בראשונה לא היו זזין
משם כל היום. התקין רבן
גמליאל הזקן. שיהו מהלכין
אלפים אמה לכל רוח. ולא אלו
בלבד. אלא אף החכמה הבאה
לילד. והבא להציל מן הדליקה.
ומן הגייס. ומן הנהר. ומן
המפולת. הרי אלו כאנשי העיר.
ויש להם אלפים אמה לכל רוח

5. There was a large courtyard in Jerusalem and it
was called Beit Ya'azek; it was there that all the
witnesses gathered, and the court would examine
them there. Large meals were made for them, in
order that they be accustomed to come [and
testify]. At first, they did not move from [that
courtyard] all day [on Shabbat. Later,] Rabban
Gamliel the Elder ordained that they would [be
permitted to] go two thousand *amot* [a specific
unit of length] on every side; and it is not only
[witnesses that were given this dispensation on
Shabbat], but also the midwife, who comes to
deliver [a baby]; and one who comes to save
[others] from a fire, or from [the attack of a
hostile] troop, or from a [flood], or from under the
ruins of fallen buildings; behold they are
considered as inhabitants of that town [to which
they arrived on Shabbat], and [hence] they have
two thousand *amot* on every side [of the town in
which they are allowed to move].

ו. כיצד בודקין את העדים. זוג
שבא ראשון. בודקין אותו
ראשון. ומכניסין את הגדול
שבהן ואומרים לו. אמור כיצד
ראית את הלבנה. לפני החמה.
או לאחר החמה. לצפונה. או
לדרומה. כמה היה גבוה. ולאין
היה נוטה. וכמה היה רחב. אם

6. How were witnesses examined? The pair that
came first were examined first. [The judges]
would bring in the eldest of them, and say to him:
"Say [to us], how did you see the moon; was it
[with the crescent turned] towards the sun, or
away from the sun? To the north or to the south
[of the sun]? What was its elevation and towards

אמר לפני החמה. לא אמר כלום. ואחר כך היו מכניסים את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם מכוונים. עדותן קיימת. ושאר כל הזוגות. שואלין אותם ראשי דברים. לא שהיו צריכין להן אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש. בשביל שיהיו רגילים לבא

which side was it inclining? And how wide was it?" If he said [the crescent was turned] towards the sun, he did not say anything [of value and is dismissed]. Afterwards, they would bring in the second witness and examine him; if their words were found to match, their testimony stood [and was accepted]. And [then] all the other pairs of witnesses would be asked [questions in outline form], not because the [judges] would need them, but only that they not leave with bitter spirits, in order that they be accustomed to come [and testify in the future].

ז. ראש בית דין אומר מקודש. וכל העם עונין אחריו מקודש. בין שנראה בזמנו. בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו. ר' אלעזר בר צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו. שכבר קדשוהו שמים

7. The head of the court [then] said, "[The new month is] consecrated" and all the people answered after him, "Consecrated, consecrated." Whether [the new moon] had been seen at its time [meaning, on the first of the two possible days] or whether it had not been seen at its time, it was consecrated. Rabbi Eliezer bar Tsadok, said, "If it had not been seen at its time, it was not consecrated, because it had already been consecrated by the Heavens [on the second day]."

ח. דמות צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל בטבלא. ובכותל בעלייתו. שבהן מראה את ההדיוטות. ואומר הכזה ראית. או כזה. מעשה שבאו שנים. ואמרו ראינוהו שחרית במזרח. וערבית במערב. אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שקר הם. כשבאו ליבנה. קיבלן רבן גמליאל. ועוד באו שנים ואמרו ראינוהו בזמנו. ובלי עברו לא נראה. וקבלן רבן גמליאל. אמר רבי דוסא בן הרכינס עדי שקר הן. היאך מעידים על האשה שילדה. ולמחר כריסה בין שיניה. אמר לו ר' יהושע רואה אני את דברך

8. Rabban Gamliel had, on a tablet, and on the walls of his loft, various drawings of the moon, which he showed to simple witnesses, and said, "Was it like this [drawing] that you saw, or like [the other one]?" It happened once, that two witnesses came and said, "We saw [the moon] in the East in the morning, and in the evening in the West." [In that case,] Rabbi Yochanan ben Nuri said, "They are false witnesses." [But] when they came to Yavneh, Rabban Gamliel accepted [their testimony. It] also [happened once that] two witnesses came and said, "We saw the moon at its time [meaning, on the first of the two possible days], but it was not [to be] seen [afterwards] on the evening of its intercalation," and Rabban Gamliel accepted [their testimony]. Rabbi Dosa ben Harkinus said, "They are false witnesses; how can they testify that a [certain] woman gave birth

[on a certain day], and, on the next day that her 'womb was between her teeth' [and the fetus still inside]?" [Then] Rabbi Yehoshua said to him, "I perceive [the truth of] your words."

ט. שלח לו רבן גמליאל גוזרני עליך שתבא אצלי במקלך ובמעוטיך ביום הכפורים שחל להיות בחשבונך. הלך ומצאו רבי עקיבא מיצר. אמר לו יש לי ללמוד שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי. שנאמר (ויקרא כג, ד) אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אתם. בין בזמן בין שלא בזמן. אין לי מועדות אלא אלו. בא לו אצל רבי דוסא בן הרכינס. אמר לו אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל. צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין. שעמד מימות משה ועד עכשיו שנאמר (שמות כד, ט) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ולמה לא נתפרשו שמותן של זקנים. אלא ללמד שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל. הרי הוא כבית דינו של משה. נטל מקלו ומעותיו בידו. והלך ליבנה אצל רבן גמליאל. ביום שחל יום הכפורים להיות בחשבונו. עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו. אמר לו בוא בשלום רבי ותלמידי. רבי בחכמה. ותלמידי שקבלת דברי

9. [Upon hearing this,] Rabban Gamliel sent [Rabbi Yehoshua] word, saving, "I decree upon you to come to me with your staff and your money on the day that comes out to be Yom Kippur, according to your calculation." Rabbi Akiva went to [Rabbi Yehoshua], and found him grieving; he said to him, "I have with what to teach, that all that Rabban Gamliel has done is [bindingly] done, as it is stated (Leviticus 23:4), 'These are the feasts of the Lord, holy convocations which you shall proclaim;' whether at their [proper] time, or whether not at their [proper] time, I have no holy convocations except [for the ones proclaimed by the court]." When Rabbi Yehoshua came to Rabbi Dosa ben Harkinus, [the latter] said to him, "If we are to [question the decisions] of the court of Rabban Gamliel, we must [also question the decisions] of all the courts which have stood, from the days of Moshe until [today]; as it is stated, (Exodus 24:2), 'Moshe, Aharon, Nadav, Avihu, and seventy of the elders of Israel went up.' Why were the names of the elders not specified? Rather [it was] to teach, that every three men that form a court [to be responsible] over Israel, behold [that court] is to be [considered] like the court of Moshe." [After this], Rabbi Yehoshua took his staff and his money in his hand, and went to Yavneh to Rabban Gamliel on the day that came out to be Yom Kippur, according to his calculation. [At that point], Rabban Gamliel stood up, and kissed him on his head, [and] he said to him, "Come in peace, my teacher and my disciple! My teacher — in wisdom; and my disciple — in that you accepted my words."

3. Mishna Rosh Hashanah 3:1-8

- א.** ראוהו בית דין וכל ישראל. נחקרו העדים. ולא הספיקו לומר מקודש. עד שחשיכה. הרי זה מעובר. ראוהו בית דין בלבד. יעמדו שנים ויעידו בפניהם. ויאמרו מקודש מקודש. ראוהו שלשה והן בית דין. יעמדו השנים. ויושיבו מחבריהם אצל היחיד. ויעידו בפניהם. ויאמרו מקודש מקודש. שאין היחיד נאמן על ידי עצמו
- ב.** כל השופרות כשרין חוץ משל פרה. מפני שהוא קרן. אמר רבי יוסי והלא כל השופרות נקראו קרן. שנאמר במשך בקרן היובל
- ג.** שופר של ראש השנה. של יעל פשוט. ופיו מצופה זהב. ושתי חצוצרות מן הצדדין. שופר מאריך וחצוצרות מקצרות. שמצות היום בשופר
- ד.** בתעניות. בשל זכרים כפופין. ופיהן מצופה כסף. ושתי חצוצרות באמצע. שופר מקצר וחצוצרות מאריכות שמצות היום בחצוצרות
- ה.** שוה היובל לראש השנה. לתקיעה ולברכות. רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים. וביובלות בשל יעלים
1. [Even in the case that] the court and all of Israel saw [the new moon], if [after] they examined the witnesses, they didn't have time to [declare it] 'dedicated' before it became dark; behold the month will be intercalary. If only the court saw it, two [of its members] must stand up and testify before [the others], and [the latter] will say, "Dedicated, dedicated." If [only] three, forming a court, saw it, two of them must stand up, and conjoin [two] of their fellow [scholars] with the single one, and testify before them, and [the latter] will say, "Dedicated, dedicated;" since an individual is not [qualified to wield the authority of the court] by himself.
2. All shofars are fit [to be blown on Rosh Hashanah], except for that of a cow because it is [called] a horn [and not a shofar]. Rabbi Yose said, "But are not all shofars [also] called a horn, as it is stated (Joshua 6:5), 'upon a long blast from the ram's horn'?"
3. The shofar of Rosh Hashanah – is to be from an ibex, [and] straight. Its mouth is to be coated in gold, and there are to be two trumpets, [one] on each side [of it]. The shofar [blast] is to be long and the trumpet [blast] is to be short, since the commandment of the day is with a shofar.
4. On fast days, [the shofars used] are to be from male [rams, and] bent. Their mouths are to be coated in silver, and two trumpets are to be in the middle [of the shofars]. The shofar [blast] is to be short and the trumpet [blast] is to be long, since the commandment of the day is with trumpets.
5. The [proceedings on Yom Kippur of the] Jubilee year [are] equivalent to Rosh Hashanah with regard to blowings and blessings. Rabbi Yehuda says, "On Rosh Hashanah – we must blow with

those of male [rams], and on the Jubilee – with those of ibexes."

ו. שופר שנסדק ודבקו פסול.
דבק שברי שופרות. פסול. ניקב
וסתמו. אם מעכב את התקיעה.
פסול. ואם לאו כשר

6. If a shofar was cracked and one glued it, it is unfit. If one glued fragments of shofars, it is [also] unfit. If it was pierced and he sealed [the hole]; if [the hole] impedes the blast, it is unfit, but if not, it is fit.

ז. התוקע לתוך הבור. או לתוך
הדות. או לתוך הפיטס. אם
קול שופר שמע יצא ואם קול
הברה שמע. לא יצא. וכן מי
שהיה עובר אחורי בית הכנסת.
או שהיה ביתו סמוך לבית
הכנסת ושמע קול שופר. או קול
מגילה. אם כיון לבו. יצא. ואם
לאו לא יצא. אף על פי שזה
שמע וזה שמע זה כיון לבו וזה
לא כיון לבו

7. One who blows into a cistern, or into a cellar or into a barrel; if he heard the sound of the shofar, he has fulfilled [his obligation]; if he heard the sound of an echo, he has not fulfilled [his obligation]. And so [too], he who was passing behind a synagogue, or whose house was adjacent to a synagogue, and heard the sound of a shofar or the sound of [someone reading the] scroll [of Esther, on Purim]; if he [had intention for the commandment], he has fulfilled [his obligation], but if not, he has not fulfilled [his obligation]. Even though this one heard and that one heard, this one [had intention], and that one did not [have intention].

ח. והיה כאשר ירים משה ידו
וגבר ישראל וגומר (שמות יז,
יא). וכי ידיו של משה עושות
מלחמה. או שוברות מלחמה.
אלא לומר לך. כל זמן שהיו
ישראל מסתכלים כלפי מעלה.
ומשעבדין את לבם לאביהם
שבשמים היו מתגברים. ואם
לאו היו נופלין. כיוצא בדבר
אתה אומר (במדבר כא, ח)
עשה לך שרף ושים אותו על נס
והיה כל הנשוד וראה אותו וחי.
וכי נחש ממית. או נחש מחיה.
אלא בזמן שישראל מסתכלין
כלפי מעלה. ומשעבדין את לבם
לאביהן שבשמים. היו
מתרפאים. ואם לאו היו
נימוקים. חרש. שוטה. וקטן.
אין מוציאין את הרבים ידי

8. "And so it was, when Moshe raised his hand, Israel prevailed..." (**Exodus 17:11**). And is it Moshe's hands that make [success in] war or break [success in] war? Rather, [this comes to] tell you, [that] whenever Israel would look upward and subjugate their hearts to their Father in heaven, they would prevail; and if not, they would fall. Similar to this matter, you [can] say concerning the verse; "Make a [graven] snake and place it on a pole, and everyone bitten who sees it will live" (**Numbers 21:8**): And is it the snake that kills or [is it] the snake that [revives]? Rather, whenever Israel would look upward and subjugate their hearts to their Father in heaven, they would be healed; and if not, they would be harmed. A deaf-mute person, or a *shoteh*, or a minor, cannot relieve others from their obligation [for hearing the shofar they blew the shofar for

חובתן. זה הכלל כל שאינו מחויב בדבר. אינו מוציא את הרבים ידי חובתן them]. This is the general rule: all those who are not obligated to carry out a particular action, cannot release [others] from their obligation.

4. Mishna Rosh Hashanah 4:1-9

א. יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת. במקדש היו תוקעים. אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אלעזר. לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד. אמרו לו אחד יבנה. ואחד כל מקום שיש בו בית דין 1. The festival day of Rosh Hashanah which coincided with Shabbat: they would blow [the shofar] in the Temple, but not in the [rest of the] country. After the destruction of the Temple, Rabban Yochanan ben Zakai, ordained that they should blow in every place in which there is a court. Rabbi Eleizer said, "Rabban Yochanan ben Zakai only made this ordinance with respect to Yavneh alone." [The Sages] said [back] to him, "It was the same for Yavneh as for any other place in which there was a court."

ב. ועוד זאת היתה ירושלם יתירה על יבנה. שכל עיר שהיא רואה. ושומעת. וקרובה. ויכולה לבא. תוקעין וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד 2. And also in this [respect], was Jerusalem greater than Yavneh: every city, [whose inhabitants] could see [Jerusalem] and hear [it], and [were] near [to it] and could get to [it], would blow [the shofar]; but in Yavneh, they would not blow [the shofar] except in the court alone.

ג. בראשונה היה הלולב ניטל במקדש שבעה. ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהא לולב ניטל במדינה שבעה. זכר למקדש. ושיהא יום הנף. כולו אסור 3. At first, the palm branch [along with its accompanying species] was held [and waved] in the Temple seven [days, meaning throughout Sukkot], and in [the rest of the] country one day. After the destruction of the Temple, Rabban Yochanan ben Zakai ordained that the palm branch should be held [and waved] in [the rest of] the country seven [days], in commemoration of [what was done in] the Temple; and [also], that the whole day of the *heneef* [the ritual of waving of barley sheaves which thereby permits the consumption of new grain] should be prohibited [regarding eating from the new grain].

ד. בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום. פעם אחת נשתהו העדים מלבוא. ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה. נוהגין אותו היום קדש. ולמחר קדש. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהו מקבלין עדות החדש כל היום. אמר רבי יהושע בן קרחה ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי. שאפילו ראש בית דין בכל מקום. שלא יהוא העדים הולכין אלא למקום הוועד

4. At first, testimony regarding the new moon was received the whole day [on the thirtieth day of Elul which would then become Rosh Hashanah if the testimony was accepted; but as it] once [happened that] the witnesses delayed in coming, and the Levites confounded the Song [of the day at the afternoon sacrifice], it was ordained that witnesses should be admitted only until [the time of] the afternoon sacrifice, and if witnesses came from [the time of] the afternoon sacrifice and onwards, that day and the morrow would be treated with sanctity [as if the first day were also Rosh Hashanah]. After the destruction of the temple, Rabban Yochanan ben Zakai ordained that testimony regarding the new moon could be received the whole day [of the thirtieth of Elul once again]. Rabbi Yehoshua ben Korcha said, "This too did Rabban Yochanan ben Zakai ordain: even if the head of the court would be in any [other] place, the witnesses need not go anywhere [else], but to the place of meeting [of the court]."

ה. סדר ברכות. אומר אבות. וגבורות. וקדושת השם. וכולל מלכיות עמהן. ואינו תוקע. קדושת היום ותוקע. זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה. והודאה. וברכת כהנים. דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות. למה הוא מזכיר אלא אומר אבות. וגבורות. וקדושת השם. וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע. זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה. והודאה. וברכת כהנים

5. The order of the blessings [to be said during the silent prayer of *musaf* - the additional prayer service - on Rosh Hashanah is as follows]: one says *avot* [the first blessing of the silent prayer, which focuses on the forefathers], and *gevurot* [the second blessing, which focuses on the power of God] and *kedushat Hashem* [the third blessing, which focuses on the holiness of God], and includes *malkhiot* [a series of texts relating to the kingship of God] with them, and does not blow [the shofar; then] *kedushat hayom* [the standard middle blessing, which focuses on the holiness of the day], and [then] he blows; [then] *zikhronot* [texts relating to the kind remembrance of God to his creatures], and [then] he blows; [then] the *shofarot* [texts in which the sounding of the shofar is mentioned], and [then] he blows [a third time]; and [then] he

says, *avodah* [the first of the concluding blessings, which focuses on the service to God], and *hodaah* [the second of the concluding blessings, which focuses on thanksgiving to God], and *birkat Kohanim* [the blessing given to the congregation by the priests, who are from the tribe of Levi and are responsible for the Temple service] - so says Rabbi Yochanan ben Nuri. Rabbi Akiva said [back] to him, "If he does not blow [the shofar after] *malkhiot*, why is it mentioned? Rather, [the proper order is as follows:] one says *avot* and *gevurot* and *kedushat Hashem*, and [then] includes *malkhiot* with *kedushat hayom*, and [then] blows [the shofar; then] *zikhronot* and [then] he blows; [then] the *shofarot* and [then] he blows [a third time]; and [then] he says, *avodah* and *hodaah* and *birkat Kohanim*."

ו. אין פוחתין מעשרה מלכיות. מעשרה זכרונות. מעשרה שופרות. רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכולן. יצא. אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של פורענות. מתחיל בתורה. ומשלים בנביא. רבי יוסי אומר אם השלים בתורה. יצא

6. We may not have less than ten [verses] of *malkhiot*, ten of *zikhronot* and ten of *shofarot*. Rabbi Yochanan ben Nuri says, "If one said three [verses] from each [category], he has fulfilled [his obligation]." We may not mention [verses] of *zikaron*, *malkhut*, or *shofar*, [associated with] calamity. One begins [the set of verses] with [verses] from the Torah and completes [the set] with [verses] from the Prophets." Rabbi Yose says, "If he completes [the set] with [a verse] from the Torah, he has fulfilled [his obligation]."

ז. העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה. השני מתקיע. ובשעת ההלל. ראשון מקרא את ההלל

7. He who [stands] before the reading-desk [to lead the prayers] on the festival of Rosh Hashanah; [it is] the second one [who does so, in order to lead the *musaf* service,] that leads the blowing [of the shofar; while on a day that Hallel is recited, it is] the first one [who stands before the reading-desk, in order to lead the morning service,] that leads the reading of the Hallel.

ח. שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום. ואין

8. [For the purpose of sounding] the shofar on Rosh Hashanah, we may not go beyond the

מפקחין עליו את הגל. לא עולין
באילן. ולא רוכבין על גבי בהמה.
ולא שטין על פני המים. ואין
חותכין אותו בין בדבר שהוא
משום שבות. ובין בדבר שהוא
משום לא תעשה. אבל אם רצה
ליתן לתוכו מים או יין. יתן. אין
מעכבין את התנוקות מלתקוע.
אבל מתעסקין עמהן עד שילמדו.
והמתעסק לא יצא. והשומע מן
המתעסק לא יצא

techum [the area around a person or community within which it is permissible to travel on Shabbat], and we may not excavate it from a heap [of stones], we may not climb a tree, and we may not ride on the back of an animal, and we may not swim over the waters [to get a shofar], and we may not cut it; neither with any thing [that may not be used] on account of a *shevut* [restrictions established by the Sages regarding Shabbat to prevent violation of Torah-level Shabbat prohibitions, and to increase its sanctity], nor with any thing [that may not be used] on account of a of a negative commandment [of the Torah]. But if one wants, he may put water or wine into it. We may not prevent children from blowing, but [on the contrary,] we may occupy ourselves with them until they learn [how to blow the shofar]; one who occupies himself [by blowing the shofar without the intention to fulfill the commandment,] has not [thereby] fulfilled [his obligation], and one who listens [to shofar blows] from one who occupies himself [by blowing the shofar without the intention to fulfill the commandment, also] has not [thereby] fulfilled [his obligation].

ט. סדר תקיעות. שלש. של שלש
שלש. שיעור תקיעה כשלש
תרועות. שיעור תרועה. כשלש
יבבות. תקע בראשונה. ומשך
בשניה כשתים. אין בידו אלא
אחת. מי שברך ואחר כך נתמנה
לו שופר. תוקע. ומריע. ותוקע.
שלש פעמים. כשם ששליח צבור
חייב. כך כל יחיד ויחיד חייב.
רבן גמליאל אומר שליח צבור
מוציא את הרבים ידי חובתו

9. The order of sounding the shofar is [that] three [sets] of three blows [are sounded] thrice; the required amount [of time] of the *tekiah* [long uninterrupted blow], is like [that of] three *teruot* [interrupted blows], and that of each *tekiah* is like [that of] three short blows [understood to be like sighs or cries]. If one blew the first *tekiah*, and prolonged the second, [so as to be] like two, he only has one [*tekiah* credited to him]. He who has blessed [all the blessings] of the *musaf* prayer, and [only] afterwards [obtained] a shofar, must blow [the sequence of] *tekiah*, *teruah*, and *tekiah* three times. Just like the [prayer leader] is obligated [to recite the prayers

of the day for himself], so is every individual obligated [to do so]. Rabban Gamliel says, "The [prayer leader] releases the public from their obligation [by reciting the prayers out loud for them]."